

Da sopet pridem k mobilizaciji, naj vam povem, da so vojaki te dni v Trstu delali poskušnje, kako bi se najhitreje v ladije vkrkali in izkrkali. Vsa tukajšnja garnizija vkrkala se je v četrtek na parobrod Neptun in po tem sopet izkrkala. Sodi se, da vse te poskušnje niso brez pomena. Vojaški krogi se sploh močno pogovarjajo o zasedanju Bosne in se nadejajo, da se bode to v kratkem zgodilo.

Financa je oni teden zaplenila na enem parniku vse polno orožja namenjenega na Grško, kar je dokaz, da bomo kmalo tudi Grke videli na bojšču.

Inženir Živic, naš rojak, dobil je koncesijo za pripravljavna dela železnice iz Trsta v Ajdovščino; ta koncesija velja za 1 leto, torej bomo po preteku 1 leta skoro gotovo zvedeli, če bo naš kamnit Kras in krasna vipavska dolina dobila važno in jako interesantno železnico. Prava sreča bi bila za našo deželo, ko bi se izvrstna ideja našega Živica uresničila, za služil bi po tem, da Kraševci njegovo ime se zlatimi črkami vdolbejo v krasko skalo.

Pri Devinu zapazili so mornarji več velikih morskih volkov, vsled česar je postalo silno nevarno kopanje v morju. Ta zival, ki se je še le po letu 1866 v jadransko morje priklatila, se je tako vgnjezdila pri nas, da ne bode več mogoče pregnati jo.

Pri nas so se začele tudi ženske pretepati na ulici; dve 14letni devi imeli sti dvoboj s steklenicami, ena je prebila drugi s steklenico glavo, rajeno so morali nesti precej v bolnico. Sopet druga malopridnica je cakala svojo rivalo ter jo ravnala na javni ulici z nožem v roko, čes, da ne bo z ono pregrešno roko več božkala njenega ljubčka. Vsaki dan se slišijo lepše v tem razbuzdanem Trstu.

Včeraj je bil velik požar v Trstu; unele so se deske neke parne žage blizo stare pomorske kasarne. Vgasili so hitro ogenj, ker v Trstu so izvrstne požarne priprave; a škoda je bila vendar prav velika.

Za tržaško okolico je razpisal naš magistrat več učiteljskih služeb se slovenskim podučnim jezikom. Plače so po gl. 700 in gl. 600 s stanovanjem vred. Da bi le magistrat dovolil slovenskim učiteljem, da tudi smejo biti Slovenci.

Od nedelje naprej so sopet začeli mej Trstom in Korminom nedeljski vlaki, ki odidejo iz Trsta po 2 uri popoldne. Vožnja z nedeljskim vlakom iz Trsta v Gorico in nazaj velja samo gl. 120.

Te dni je prišla mlada gospa v rusko kopelj g. Rihlija; pusti si odpreti eno kabino in se v njo zapre; ker pa je prešla 1 ura in gospa nij hotelo biti iz kabine, odpre sluginja vrata s silo in ko pogleda notri vidi ono gospo v krvavi kopelji; prerezala si je bila žile; hitro gre po zdravnika, kateri jo obveže in odnesel so jo v bolnico, ker je bila še pri življenju in morda še celo ozdravi. Omenjena gospa neče povedati, od kod da je; samo toliko se je zvedelo, da je Korošica.

15. t. m. se snidejo, ne vem če v Trstu ali v Nabrežini, goriški in tržaški rodoljubi, da se posvetujejo zaradi združenja obeh slov. listov na Primorskem v enega samega, kateri bi izhajal ali v Trstu, ali v Gorici; glavna reč posvetovanja pa bode nekda tabor, katerega bodo osnovali vsi primorski Slovenci na Krasu, pri Nabrežini ali pa pri Komnu, v katerem se bode sklenila prošnja na vlado, oziroma na Nj. Veličanstvo, naj se Avstrija ne postavi v orientalnem prašanju proti Rusiji, ampak naj se ji pridruži in si če le mogoče prisvoji Bosno in en del Hercegovino.

Ta tabor naj bo javeu protest proti ogerskim tabrom, ki sklepajo turkofilne resolucije. Če nam tabor ne dovolijo, bo saj svet zvedel, po čem je pri nas svoboda.

Znanega Vuličevića je tuk. lahonski list ostro napadal zaradi Slovanom prijazne pisave v „Cittadinu“. Tem napadom nasproti podpisujejo tuk. Slovani zaupnico Vuličeviću. Prav tako! Reč se je začela dobro mešati, nekaj se more izkuhati.

Politični pregled.

V Gorici, 2. avgusta.

Redko kedaj menda so tako željno in težko pričakovali dunajski listi, posebno turški, kaj se določi v velikem ministerskem svetu v torek 31. julija, pod predsedništvom našega svitlega vladarja samega, kajti sklepati je imel važne stvari gledé orientálnih dogodkov. Manjšina je bajé zahtevala, naj se vsa avstrijska vojska mobilizira — proti Rusiji menda, a večina se je proti temu izjavljala. Izid posvetovanj je bil pooblaščenju Andrassy-ja, da pomnoži v Dalmaciji in v hrvaških pokrajinah zbrane vojne čete za nekoliko tisučev mož, kakor se mu bode zdelo potrebno. Deržavni finančni minister Hofman je pak dobil nalog, naj priskerbi potrebne-ga denarja.

Dunajski židje bi radi poslali avstrijsko vojsko proti Rusiji in madjarski kulturci izražajo se ravnoka po javnih zbirališčih, naj bi šla Avstrija Turčiji na pomoč, in ne opuščajo pri tej priliki ščuvati proti Rusiji na vse mogoče načine. Ravnokar so tudi ljubljanski rodoljube slovenski vložili prošnjo, da bi se smelo zbrati slovensko ljudstvo pod milim nebom, da tudi ono izrazi svoje menenje o orientálnej naši politiki. Dvomimo močno, da se jim ustreže, kajti ljubljanskemu taboru bi sledilo po drugih slovanskih deželah avstrijskih mnogo družih, kateri bi nedvojbeno dokazali, kaka ogromna večina avstrijskega prebivalstva sočuvstvuje s stoletja tlačnimi balkanskimi kristijani, katera bi zahtevala, naj Avstrija potegne svoj meč in naj vzajemno z Rusijo reši turškega jarma uboge kristijane. Potem še le bi se celemu svetu oči odprle in videl bi, kako nenaravno je vse v Avstriji, kder vlada manjšina nad ogromno večino. In čudil se bode svet, kako prenašamo ta nezasluženi jarem tako poterpežljivo. Ker še nismo izgubili upanja do boljše prihodnosti v naši Avstriji, katera nam vendar mora kmalo zasijati, da se le srečno in povoljno reši orientálno vprašanje.

Orientálno vprašanje je tudi povsod po drugej Evropi na političnem poveršji. Gotovo

videli, da hoče potovati, v kraj k, kder so bili tudi enkrat v življenju — in priporočilo je izvršeno.

Zatoraj ima prav moj prijatelj; dober mož — ali jaz nočem njegovih besedij za svoje porabiti, kajti ta mož vse take stvari prav na tenko razsoja in čegar zasluge smem toliko boljše povišati, ker je z menoj v isti razmeri, v kakoršni je oni „gute Mann“, o katerem Heine poje, s pesnikom samim.

Skušnja uči — dejal je mož, ko smo se enkrat tudi na to nalogo spravili, in sama skušnja. Uči se na pamet Salamonovo modrost vsak dan pet poglavij; deni si „olikane Slovence“ ali pa vsega Kniggeja pod zaglavje; to ostane gotovo, da skušnja ovirje vse teorije in da one teorije, katere proti Mephistovemu izrazuje nekaj zelnega pokažejo, kakor hitro v dotiko se življenjem prijdejo, precej se v si ve spreobrnejo. Koliko iluzij nam ne namala naša fantazija, naša dobrovoljnost ali pa slabost; z največjo skrbnostjo je gojimo, redimo in je zelišče vzraslo, življenje nas sili, da je spoznamo kot plevel, katerega je treba z korenikami vred izruti. Oj sramote in jeze vrzemo je v kot, da bi je nikedar več ne videli.

Taka rastlina je tudi *recomandatio vulgaris* Linné, navadno priporočilno pismo, ki se dobiva po vsem omikanem svetu, je podobno zelišču, ima mnogo obetajoče popke, ali cvet je uže navadno ovenel in sadu donaša malo kedaj ali bolje rečeno: nikoli.

Skušnja nas stori pametne. In če mi danes da kedo priporočilno pismo, mej desetimi bom devet zavrgel, ali če bi s tem koga razžalil, vsaj ne oddal. Ali bil je čas, ko sem od tega zelišča mnogo pričakoval; spoznal sem hitro in še prehitro, da ne dopaša nobenega sadu.

je, da se ne vmeša Francija v stvar, katera bi jej ne donesla nikakega haska pač pa mnogo krvne in materijalne izgube, kakor za časa Krimskje vojske. Italija in Nemčija ste z dušo in telesom prijateljice Rusije. V očigled temu položju ne preostaje družega Angliji, ako se noče blimirati, nego da prepusti Turčijo svojej zasluženej osodi. V tem smislu sta se tudi uže oglasila na javnih taborih angleška človekoljuba John Bright in Hartington svetovaje angleškej vladi, naj popolnem prepusti Rusiji Carigrad. In pri vsem tem naj bi potegnili Avstrija svoj meč proti Rusiji? Naši deržavniki niso tako zaslepljeni in se tudi ne dajo zaslepiti po madjarskem upitju in pisarenji dunajskih Turkov, tega se nadejamo, tega smo prepričani.

**

Poročilo o bitki na Lomu nij istinito; vendar resnica je, da se zbira močna ruska vojska ob Jantri in proti Plevni, kder so utegne biti velika bitka.

Pri Plevni so bili bajé Rusi v drugič pobiti; vendar čakajmo zanesljivejših poročil, kajti po dosedanjih je padlo 8.000 Rusov in jih je 16.000 ranjenih, mej tem, ko so Turki imeli samo 100 mrtvih in 300 ranjenih, kar je vendar-le neverjetno.

Iz Rumelije dohaja vest, da so Turki prepodili Ruse iz Jeni-zagre, kder so potem vse Bolgare pomorili.

Drugi rumunski vojni kor pojde pod Timokom čez Donavo, kakor se danes javlja.

Iz Azije se naznanja, da so Rusi zopet priprijeli ofenzivo proti Karsu. General Hejman je zbolel.

Mnogo se je pisalo o krutostih in grozovitostih, katere učinjajo Rusi v Bulgariji. Angleški obrist Wellesley pri ruskem glavnem taboru dementuje vsa ona poročila turkofilnih nemških in angleških dopisnikov v turškem taboru pri Šumli.

**

Dne 29. julija so napali Rusi zopet Plevno ob 9. uri zjutra; boj je trajal do 2 ure popoldne 30. julija; Turkov iz Zofje, Niša in Vidina je bilo 80.000 mož. Izgube obojestranske velikanske; Rusi izgubili 2000 mrtvih in 4000 ranjenih. Obširnejše v prihodnjem listu.

Razne vesti.

Uredništvo „Gosp. lista“ nam naznanja, da bode c. kr. kmetijsko društvo goriško zopet izdajalo „Gospodarski list“. Ker se pa pošlje list samo udom c. kr. kmetijske družbe, kateri ga dobivajo brezplačno, opozorujemo vse one kmetovalce, kateri tudi želijo list dobivati, naj pošljejo na pre j dotično naročnino uredništvu „Gosp. lista“ v Gorici. —

„Gospodarski list“ bode izhajal vsak mesec na celi pol in bo le ilustriran. Naročnina mu bode za celo leto 2 gold., za pol leta 1 gold. — Perva številka izide v nekotkih dneh. Uredništvo je zopet prevzel g. Kuralt. Prepričan je gotovo vsak gospodar o potrebi kmetijskega lista, zato pa se nadejamo, da si ga naroče naši gospodarji v prav obilnem številu.

Na tukajšnji realki končalo se je šolsko leto v nedeljo, 29. julija. V letnem poročilu nahaja se obširen natoro-znanstven spis prof. Erjavca. — Za maturo oglašili so se vsi letošnji sedmošolci in jedeh lanskoo leto reprobirañ abiturijent; izid naznanil se stoprav v prihodnjem letnem sporočilu. Dijakov je bilo na pripravljavnici in v vseh sedmih realkiñh razredih 284, mej katerimi jih je bilo odličnih 25; prvi red je dobilo 143, drugi red 65, tretji red 23, za časoo spricevalo 26 dijakov; neizprašana sta bila 2. — Nemcev je bilo mej temi po letnem poročilu 36, Italijanov 208, Slovencev 40. —

Na tukajšnji gimnaziji končalo se je šolsko leto stoprav v torek, 31. julija. V letnem poročilu se nahaja spis dr. Luberja o gerskih pesmih v nemškem prevodu in Dostavki k lanskemu spisu prof. Voduška „O določevanju časa itd.“ Za maturo se jih je oglašilo 18 izmej 191. osmošolcev, 1 privatist in 1 vnanji, skupaj 20. Dva sta odstopila pred pismeno preskušnjo. Izid naznanja se v prib. letnem poročilu.

Dajte.

S početkom šolskega leta je bilo 238, s koncem pa 272 dijakov na celi gimnaziji. Odlika je dobilo 37, prvi red 168, drugi red 18, tretji red 16, začasno spričevalo 32 dijakov; 1 neizprašan. — Slovencev je bilo mej temi 130, Italijanov 118, Nemcev 24.

V Dornbergu pri sv. Lovrencu napravijo domači fantje, kot vsako leto, ples, a teden dni popreje, kakor druga leta, namreč 5. avgusta in to iz ozira na znano okrožnico goriškega ordinarijata. Svirala bode vojaška godba iz Gorice.

Strašni požari so godijo na Gališkem. Né davno, kar je pogorelo mesto Trembovka; škoda je bilo od 300.000 do 400.000 goldinarjev, katero morajo, to je še sreča, večidel zavarovalna društva povrniti; na dalje je bil velik požar v Pilsnem in Nadvorni: 300 oseb je brez svojega prenočišča; v mestu Kutu je pa pogorelo 200 hiš in je prišlo nakrat ob prenočišče 300 družin.

Zopet slov. tabori. Slovenski deželni poslanci Kranjski, gg. dr. Janex Bleiweis, dr. Josip Vošnjak in dr. Valentin Zarnik so včeraj vložili na c. k. javno oblast sledečo vlogo:

„Slavno c. kr. okrajno glavarstvo!

V našem cesarstvu in sicer v ogerskem delu monarhije se zdaj po mnogih krajih dan za dnevom „meetingi“ ali tabori napravljajo, kjer se mnogobrojno magjarsko občinstvo izjavlja v resolucijah po priliki tako-le se glasečih:

„Da je v interesu avstro-ogerske monarhije vzdržanje celokupnosti turške države in da bi imela Avstrija v to svrhu Rusiji vojno napovedati.“

Ker bi lahko inostranski svet sodil, da je mnenje petih milijonov Magjarov res mnenje celega 37 milijonov broječega prebivalstva avstro-ogerske monarhije, treba je, da se tu ravna po pogovoru: „audiatur et altera pars“. Ker smo podpisani trdnege prepričanja, da imamo državljani v tako imenovani Cislajtanti taiste pravice in taisto svobodo, svoje mnenje o važnem iztočnem vprašanji javno obelodaniti, kakor jo imajo državljani v Translajtanti in da nema samo 5 milijonov Magjarov v celih monarhiji izključljivo privilegijo izjavljati svoje politično mnenje na taborih brez vseh opovir in zaprek, prosimo podpisani na temelju zakonu od 15. novembra 1876 leta, št. 135 drž. zak.:

Naj slavno c. k. okrajno glavarstvo blagovoli dovoliti, da podpisani v nedeljo 12. avgusta 1877. l. ljudski shod ali tabor pod milim nebom po polu dne ob štirih v Udmatskeji občini na Udmatskem pašniku poleg Ljubljani nasproti Češkovej fabriki za sukno skličejo.

Namen shoda bi bil: da bi se javno razgovarjalo o sedanji rusko-turški vojski in o interesih naše monarhije v iztoku.

Podpisani nameravajo zbranimu občinstvu v sklepanje predlagati to-le resolucijo:

Na korist civilizacije in občega izobraženja, kakor na korist Avstrije bi bilo, da bi edina teokratska mohamedanska država v Evropi nehala in da bi stopile mesto nje v život deloma samostalne krščanske države, deloma pa naj bi se zjedini tisti deli, ki mejijo na naše cesarstvo, s trojedno kraljevino (Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo) v jedno telo pod vladarstvom prejasne Habsburške dinastije.

V Ljubljani 1. avgusta 1877.“

Če bi bil tabor dovoljen, treba bode, da se tudi mi Goriški Slovenci oglasimo v enakem smislu. Goriški Slovenci! Pripravljajte se zatorej že sedaj.

Holtum, znani atlé, nij onesrečil, kakor smo zadnjič poročali, ampak se nahaja popolnem zdrav v Mariboru, kder kaže svojo atlétsko moč.

Uzorke (obrazke) za kačkanje, izšivanje mrežkanja in jednostavno vezenje po jugoslovanskih motivih zлага in izdaje v Zagrebu Avgust Posilović. Cena jednemu vezku je 20 kr. a. v.

G. Baudoin de Courtenay, znani ruski pisatelj in profesor na Kazanskej univerzi, je izdal v „Slavjanskem Zborniku“ novo delo o Rezijanah.

Na učiteljski v Kopru so položili izpit zrelosti sledeči slovenski gospodje: Leopold Furlani, Anton Kacafura, Miha Kamušič, Ivan Krajnik, Janko Leban, Anton Zorzut, Leopold Zorž in privatist Franc Černe. Nadejamo se, da bodo ti novi mladi učitelji krepko delali v prospah narodne prosvete na Primorskem.

Vabilo k veselici, katero napravi idrijska čitalnica v nedeljo 5. avgusta na g. Leskovičevjei pristavi. Program: 1. J. Serjun: Hajdmo na pristavo, popotnica; igra čitalnična godba. — 2. A. Hajdrih: a) Slava Slovincem; zbor. b) Mladini; zbor. — 3. Ziehrer: Am Rio de Janeiro, valcer; igra čitalnična godba. — 4. Dr. B. Ipavec: Demovina, zbor z bariton i tenor-solo. — 5. Verdi: Cavatina iz opere Ernani za rog obligat. 6. Pozdravni govor. — 7.

Otto: Devj, četverospév. — 8. Perva kadrilja na prostem. — 9. Boris Miran: „Raja“ 5. Na meji; deklamacija. — 10. C. Erihsen: Rosenblätter, polka française; igra čitalnična godba. — 11. Fr. Schuber: Kak zala je; zbor. — 12. Druga kadrilja na prostem. — 13. Po jezeru; obče petje z godbo. — 15. Srečkanje. — Pozneje ples v zgornjih prostorih. — Pri slabem vremenu versile bi se točke programove v veliki sobani. — Začetek ob 4. uri popoldne.

Cerkveno petje. V nedeljo 22. julija ob 11½ dopoldne pridem na Travnik. Vabilo je ravno k maši. V cerkev hitečim vernikom pridružil se tudi jaz. Zvonček zapoje, nekdo jame po orgljah „Zlobodranje“ brez pomena, brez zveze, brez takta. „Zlobodranje“ prestane s klonom in z „introtitus“, oglasi se moški zbor sestavljen iz tukajšnjih bogoslovcev. Temu sledi dvoglasna Witt-ova maša. Kedor le poveršno pozna to vzorno Witt-ovo skladbo, mora biti njegov čestitelj in kot takemu so se morali lasje ježiti in ni en živec ni mu mogel bivati nerazdražen, — tako so neusmiljeno lomastili po tem divnem proizvodu Witt-ove muze. Oberhoffer-jev „Rex regum“, ki se je pri „offertorium“ pel, je skladba za mešani zbor uglasbljena, lahka, veličastna, polna efekta, ako dobro peta. Sodelovali so pri tem zboru odgojenci iz Andrejišca. Precej dobro, gotovo pa najbolje mej vsemi točkami pogodili so pevci „O salutaris hostia“ konec maše.

Kaj pa „responsoria“? Ako naj v Gorici uvedemo v cerkev prave pravcate respnzorije, naj bi se peli vzgledno, kompaktno, edinstveno, ne pa, da pevec pevca lovi, ali da vsi za orgljami derve. Clovek prebira je po naših cerkvenih napevnikih preproste, černe, četverooglate glaske, zdaj posamezno stoječe, zdaj v skupinah si sledeče, bi komaj slutil, kake melodije, v serce segajoče so v njih skrite. A kakor neizbrušeni demaut stoperv po umetnem brusu zablisi v svojih krasnih, vid jemljocih bojah: ravno tako razkrijó tudi oni razmeki svojo moč, svojo lepoto, svoje veličanske in veličastne učinke stoperv tedaj, ako je dobro, razumno pojem o. „Deo gratias“ konec maše je bil tak, da sem res vzdihnil: „Deo gratias, konec je neznosnega terpljenja.“

In dirigent? „Metronom je pa uže dosta močan“, tako se je neki glasbeno izobražen gospod izrazil gledé taktovanja pevovodjevega. In res je po mojem natančnejem preračunanji dirigentovo bitje bilo — (Percovemu bitju v veliki cerkvi)3, poleg tega nezasišano neenakomerno, tako sicer, da pri vsem taktu ni bilo nobenega takta. Tu abstrahujem od slučajnih prememb v taktu, od accel., ritard. itd. — Dirigent bodi res dirigent, ki pevce vodi, ne pa, da petje vodi, kakor je ob svojem času nekdo pisal. Nanj morajo pevci paziti, a ne on na pevce. Sploh pa mora dirigent biti glasbeno izobražen mož, ki ume tolmačiti skladatelje v duh. Koliko najsijajniših prehodov je pod pokorno pevovodjevo roko odzvenelo neopaženih, ne čutenih! Klasične mase voditi, ali pa lahko posvetno pesmico, to ni eno in isto, care domine!

In orgljanje? „Die Präludien sollen den nachfolgenden Gesängen und Tonstücken und der gerengeren oder höheren Festfeier inhaltlich entsprechen und dürfen nie in bizarre Fantasien, Virtuosenkünste, leichtfertige (za tem germom tiči zajec, domue organista), arienhafte und sentimentale Musikstücke ausarten.“ Tako piše Heinze. „Pravo orgljanje“, čestiti gospodje; dobro preludovanje v smislu maše, ki se ravno poje, to je malo da ne prvi faktor pri takem započetji, kakoršno namerava neki gospod duhoven; a izpoderknilo se mu je uže v—drugo. Hudobni jeziki, katerih tudi v Gorici ne manjka, terdó, da je bila ta maša „praeludium“ k ustanovitvi neke podružnice nekega nemškega društva, ter da se je uže brez števila udov zamolilo oglasilo. Vošcim najbolji vspeh! Flegma.

Katekizem v podobah smeli bi imenovati knjigo, koje je z dovoljenjem preč. knezo-škofijstva Goriškega na svetlo dal in zdavno pomnožil preč. gospod Janez Budal, korar-dekan stolnega kapitlja. Knjiga ima dva dela, stare in nove zaveze, vsaki del se 40 podobam. Taka knjiga je bila zelo potrebna; ime izdavitelja je porok njene notranje veljave. Več o njej ob drugi priložnosti.

Iz Trsta se nam piše: Drugi turnus vojaških vaj v Postojni je telegrafično prekhčan; vsa tuk. vojska ima biti pripravljena, da odide v Dalmacijo na turško mejo.

Poslanica.

Nek št. O. raznaša po Solkanu, da sem jaz listoma „Il Goriziano“ in „Soča“ poročal o tepežu

22. julija v Solkanu, kar pa nij resnično. Zato prosim sl. uredništvo, da ne bodem več javno na cesti zarad tega nadlegovan, naj bi blagovolilo potrditi, da mu nisem o imenovanem tepežu ničesa poročal. *)

V Gorici, 3. avgusta 1877.

J. V.

*) Poterjujemo, da nam g. J. V. resnično nij ničesa objavil, in dostavljamo, da je uredništvo iz drugega najzanesljivega vira vso stvar poizvedelo.

URED.

Objava.

Pesem „Nesreči“ v števil. 13. letošnje „Zore“, kakor tudi poezija „Deklica na tujem“ 8. l. je iz mojega peresa. V „Zoro“ sti prišli po čudnem manevru nekega gospoda in sicer s tujim, krivim podpisom. Toliko v pojasnilo g. Š. v C. in vsem onim mojim osebnim prijateljem, kateri zbirko mojih še ne natisnenih pesnij poznajo ter me o tej zadevi poprašujejo.

JANKO LEBAN.

Franc Pichler,

sódar v Mariboru na Dravi, priporoča se za izdelanje sódov za vino in pivo iz najboljšega slavonskega hrastovega (dobovega) lesu vsakoverstne velikosti od 25 litrov naprej — po najnižjih cenah.

Oznanilo.

Podpisani naznanja, da je prevzel zastopstvo banke „Slavije“ v Pragi za Komenski okraj; priporoča se torej, da bi se pri omenjeni zavarovali ter s tem v okom prišli revam, katere požar tolikim prizadeva.

MIROSLAV PRELC
v Komnu.

Naznanilo.

V. č. duhovščini.

V ulicah sv. Ivana (via Ascoli) hiš. št. 9 prvo nadstropje v Gorici izdelujejo se vsakoverstni altarni cvetlični šopki in venci po primerni nizkeji ceni.

Osebe vseh stanov,

posebno pokojniki, uradniki vsake stroke, zastopniki zavarovalnih društev, oskerbniki, knjigodržci in osebe brez službe vdobé trajen in dober zaslužek, kateri postane, če ima dotičnik le nekoliko sposobnosti, glaven zaslužek letnih 1000 do 1500 gold. — Pogoji: Dobra priporočila ali pa majhena kavejca. Dopise pod naslovom K. C. 2810 razpošilja „Die Annoncen-Expedition von G. L. Daube & Co., Singerstrasse 8. Wien“.